

ตารางที่ 5.9 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าการส่งออกสับปะรดกระป๋องอันเนื่องมาจากผลกระทบด้านต่างๆ
คำนวณโดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งตลาดคงที่ (CMS) ของประเทศผู้ส่งออกที่
ทำการศึกษาในช่วงปีที่เปรียบเทียบ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2547 กับปี พ.ศ. 2548 –
2552

หน่วย : ดอลลาร์สหรัฐ

ประเทศ ผู้ส่งออก	การเปลี่ยนแปลง มูลค่าการส่งออก	ผลจากการขยาย ตัวของตลาดโลก	ผลจากการกระจาย ตัวของตลาด	ผลจาก ปัจจัยอื่นๆ
ไทย	188,091,651.40	149,472,444.16	-3,077,303.42	41,696,510.65
ฟิลิปปินส์	36,258,758.60	52,424,223.46	-404,071.94	-15,761,392.91
อินโดนีเซีย	40,080,380.60	42,362,356.69	-1,478,503.32	-803,472.76
จีน	24,170,264.20	12,451,041.42	743,548.19	10,975,674.59
มาเลเซีย	-91,445.40	6,568,566.44	-727,179.72	-5,932,832.12

ที่มา : จากการคำนวณ

5.3 การศึกษาปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการแข่งขันการส่งออกสับปะรดกระป๋อง ของไทย

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการแข่งขันการส่งออกสับปะรดกระป๋อง
ของไทย ปัจจัยที่จะนำมาพิจารณาจะประกอบไปด้วย สภาพะปัจจัยการผลิตในประเทศ (Factor
Condition) สภาพะอุปสงค์ในประเทศ (Demand Conditions) อุตสาหกรรมสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง
ในประเทศ (Supporting and Related Industries) กลยุทธ์โครงสร้าง และสภาพการแข่งขันใน
ประเทศของธุรกิจ (firm Strategy Structure and Rivalry) เหตุสุดวิสัย (Chance) และรัฐบาล
(Government) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สภาพะปัจจัยการผลิตในประเทศ

การวิเคราะห์สภาพะปัจจัยการผลิตในประเทศจะทำการพิจารณาจากวัตถุดิบหลักๆ
ได้แก่ ปริมาณผลผลิตของสับปะรด พื้นที่เก็บเกี่ยวสับปะรด ผลผลิตต่อเฮกตาร์ ราคาสับปะรด
ปริมาณแรงงาน อัตราค่าจ้าง และระบบโครงสร้างพื้นฐาน

พื้นที่เก็บเกี่ยวสับปะรด ผลผลิตสับปะรด และผลผลิตต่อเฮกตาร์

จากตารางที่ 5.10 เมื่อทำการพิจารณาเนื้อที่เก็บเกี่ยวในช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2552
พบว่า ประเทศไทยมีเนื้อที่เก็บเกี่ยวสับปะรดมากที่สุด แสดงว่าในด้านของเนื้อที่เก็บเกี่ยวสับปะรด
นั้น ประเทศไทยอยู่ในฐานะที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศจีน
อินโดนีเซีย มาเลเซีย และประเทศฟิลิปปินส์

ในด้านของผลผลิตพบว่า ประเทศไทยมีปริมาณผลผลิตสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2550 รองลงมาประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ จีน และประเทศมาเลเซีย ต่อมาในปี พ.ศ. 2551 – 2552 กลับพบว่า ประเทศไทยมีปริมาณผลผลิตที่มีแนวโน้มลดลง ในขณะที่ประเทศฟิลิปปินส์มีปริมาณผลผลิตที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2552 ประเทศฟิลิปปินส์มีผลผลิตสูงที่สุด นั่นคือในด้านผลผลิต ประเทศฟิลิปปินส์อยู่ในฐานะที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันมากกว่าประเทศจีน อินโดนีเซีย มาเลเซีย และประเทศไทย

ในด้านของผลผลิตต่อเฮกตาร์ พบว่า ประเทศอินโดนีเซียมีผลผลิตต่อเฮกตาร์สูงที่สุด นั่นคือ ประเทศอินโดนีเซียอยู่ในฐานะที่มีความได้เปรียบมากกว่าประเทศจีน มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และประเทศไทย

ราคาสับปะรด

จากตารางที่ 5.11 เมื่อทำการพิจารณาราคาสับปะรดสด ในปี พ.ศ. 2552 พบว่า ประเทศฟิลิปปินส์มีราคาสับปะรดที่ถูกที่สุด แสดงว่า ในด้านของราคาสับปะรดสด ประเทศฟิลิปปินส์อยู่ในฐานะที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันมากที่สุด สำหรับประเทศที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันรองลงมาคือ ประเทศไทย และประเทศอินโดนีเซีย ตามลำดับ

ปริมาณแรงงาน

แรงงานที่ใช้ในอุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋อง ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้แรงงานที่มีฝีมือก็สามารถที่จะทำการผลิตได้ ทั้งนี้ เนื่องจากแรงงานที่ทำงานในอุตสาหกรรมดังกล่าวสามารถที่จะเรียนรู้และเข้ารับการฝึกอบรมก็สามารถที่จะทำได้ ทั้งนี้ เนื่องจากแรงงานจะเข้าไปในขบวนการผลิตในขั้นตอนของการคัดแยกคุณภาพของสับปะรดมากที่สุด นั่นคือ ขอเพียงแต่ให้แรงงานมีความรู้ในการคัดแยกสับปะรดก็สามารถทำงานในอุตสาหกรรมดังกล่าวได้ ดังนั้น การวิเคราะห์ความได้เปรียบในการแข่งขันจึงทำการวิเคราะห์จากปริมาณแรงงานทั้งหมด ซึ่งจากตารางที่ 5.12 พบว่าประเทศจีนอยู่ในฐานะที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันของปริมาณแรงงานมากที่สุด โดยที่ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศไทย มีความได้เปรียบในการแข่งขันรองลงมาตามลำดับ

อัตราค่าจ้างแรงงาน

จากตารางที่ 5.13 แสดงถึง อัตราค่าจ้างของประเทศไทย และประเทศคู่แข่งที่ทำการศึกษา ปี พ.ศ. 2550-2551 ซึ่งเมื่อพิจารณาจะพบว่า ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันมากที่สุด เนื่องจากมีอัตราค่าจ้างที่ต่ำที่สุด ในขณะที่ประเทศฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย เป็นประเทศที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันรองลงมาตามลำดับ นั่นคืออาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยค่อนข้างที่จะต้องแบกรับภาระต้นทุนการผลิตในส่วนของต้นทุนค่าแรงงานพอสมควร

ระบบโครงสร้างพื้นฐาน

ในการศึกษาระบบโครงสร้างพื้นฐาน จะทำการศึกษาจากการจัดอันดับของความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ดังแสดงในตารางที่ 5.14 พบว่าประเทศมาเลเซียได้รับการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานสูงที่สุดสำหรับประเทศที่ได้รับการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันที่สูงรองลงมาคือ ประเทศจีน และประเทศไทย ตามลำดับ

ตารางที่ 5.10 พื้นที่เก็บเกี่ยวสับปะรด ผลผลิตสับปะรดสด และผลผลิตต่อเฮกตาร์ ของประเทศไทย และประเทศคู่แข่งที่ทำการศึกษ ปี พ.ศ. 2550 - 2552

ประเทศ	พ.ศ. 2550			พ.ศ. 2551			พ.ศ. 2552		
	พื้นที่เก็บเกี่ยว	ผลผลิต	ผลผลิตต่อเฮกตาร์	พื้นที่เก็บเกี่ยว	ผลผลิต	ผลผลิตต่อเฮกตาร์	พื้นที่เก็บเกี่ยว	ผลผลิต	ผลผลิตต่อเฮกตาร์
จีน	66,372	1,381,901	208,205	70,613	1,402,060	198,555	72,613	1,452,060	199,972
อินโดนีเซีย	18,957	2,237,858	1,180,491	20,802	1,272,761	611,845	21,000	1,558,048	741,928
มาเลเซีย	11,780	316,210	268,429	11,530	384,673	333,627	11,530	400,070	346,981
ฟิลิปปินส์	53,978	2,016,462	373,571	58,251	2,209,336	379,278	58,800	2,198,497	373,894
ไทย	94,449	2,815,275	298,073	93,116	2,278,566	244,701	90,656	1,894,892	209,016

ที่มา : องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

หมายเหตุ : พื้นที่เก็บเกี่ยว (หน่วย : เฮกตาร์)

ผลผลิต (หน่วย : ตัน)

ผลผลิตต่อหน่วย (หน่วย : เฮกโตกรัม / เฮกตาร์)

ตารางที่ 5.11 ราคาสับปะรดสดของประเทศไทยและประเทศคู่แข่งที่ทำการศึกษา ปี พ.ศ. 2547 – 2551

(หน่วย : US \$ / ตัน)

ประเทศ	2547	2548	2549	2550	2551
จีน	248.9	289.3	386.3	447.7	550.8
อินโดนีเซีย	155.9	151.7	185.5	208.9	221.7
มาเลเซีย	232.4	253.5	241.3	276.4	284.2
ฟิลิปปินส์	84.6	96.9	92.1	110.1	117.4
ไทย	113.9	91.8	64.7	120	125.2

ที่มา : องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

ตารางที่ 5.12 จำนวนแรงงานในอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และทั้งหมดของประเทศไทย และประเทศคู่แข่งที่ทำการศึกษา ปี พ.ศ. 2552

(หน่วย : ล้านคน)

ประเทศ	อุตสาหกรรม	เกษตร	บริการ	ทั้งหมด
จีน	221.05 (27.2% - 2009 est)	321.02 (39.5% - 2009 est)	269.82 (33.2% - 2006est)	812.7 (2009 est)
อินโดนีเซีย	21.07 (18.6% - 2009 est)	47.70 (42.1% - 2009 est)	44.53 (39.3% - 2006 est)	113.3 (2009 est)
มาเลเซีย	4.064 (36% - 2009 est)	1.468 (13% - 2009 est)	5.758 (51% - 2005 est)	11.29 (2009 est)
ฟิลิปปินส์	5.660 (15% - 2009 est)	13.21 (35% - 2009 est)	18.87 (50% -2008 est)	37.73 (2009 est)
ไทย	7.69 (20.2% - 2009 est)	16.21 (42.6% - 2009 est)	14.12 (37.1% - 2005 est)	38.06 (2009 est)

ที่มา : The World Factbook 2010

ตารางที่ 5.13 อัตราค่าจ้างของประเทศไทย และประเทศคู่แข่งที่ทำการศึกษา ปี พ.ศ. 2550-2551

(หน่วย : US \$ / เดือน)

ประเทศ	2550	2551
จีน	273.02	351.05
อินโดนีเซีย	100.36	100.73
มาเลเซีย ¹	208.09	216.22
ฟิลิปปินส์ ²	138.65	150.62
ไทย	213.13	267.09

ที่มา : องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

<http://protectthaicitizen.blogspot.com/2010/10/4.html>

The World Factbook 2008 -2009

หมายเหตุ : ¹ หมายถึง ผลการคำนวณมาจากอัตราค่าจ้างรายวันของแรงงานทั่วไป ในอัตรา 30 ริงกิต ต่อวัน คูณด้วย 24 (คิดวันทำงาน 1 เดือน เท่ากับ 24 วัน)

² หมายถึง ผลการคำนวณมาจากอัตราค่าจ้างรายวัน คูณด้วย 24 (คิดวันทำงาน 1 เดือน เท่ากับ 24 วัน)

ตารางที่ 5.14 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2549 – 2553

ประเทศ	อันดับ				
	2549	2550	2551	2552	2553
จีน	33	28	31	32	31
อินโดนีเซีย	53	54	53	55	55
มาเลเซีย	27	26	25	26	25
ฟิลิปปินส์	49	51	48	56	56
ไทย	42	48	39	42	46

ที่มา : IMD World Competitiveness Yearbook 2010

2. สถานะอุปสงค์ในประเทศ

ในการผลิตสับปะรดของไทยนั้น ผลผลิตที่ผลิตได้โดยส่วนใหญ่แล้วจะถูกแปรรูปเป็นสับปะรดกระป๋อง ทั้งนี้พบว่าผลผลิตสับปะรดสดประมาณ ร้อยละ 80 จะถูกนำเข้าสู่โรงงานแปรรูปเป็นสับปะรดกระป๋อง และ น้ำสับปะรดเพื่อการส่งออก และส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 20 จะใช้ในการบริโภคสดภายในประเทศ ตลอดจนนำไปใช้ในการแปรรูปในรูปแบบอื่นๆ เช่น สับปะรดอบแห้ง แยมสับปะรด สับปะรดกวน ฯลฯ (สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร กรมการค้าภายใน ธันวาคม 2553)

จากสถานะข้างต้น จะเห็นได้ว่า อุปสงค์ภายในประเทศหรือความต้องการสับปะรดกระป๋องภายในประเทศมีค่อนข้างน้อย ทั้งนี้ถ้าหากตลาดภายในประเทศมีความต้องการมากๆ ก็จะทำให้เกิดการประหยัคจากการผลิตมากขึ้น และยังลดความเสี่ยงจากตลาดต่างประเทศ นอกจากนี้ผลจากการที่มีตลาดสับปะรดกระป๋องภายในประเทศค่อนข้างน้อยมาก ยังส่งผลให้เกิดการพัฒนาสินค้าสับปะรดกระป๋องไปไม่ได้มากเท่าที่ควร

3. อุตสาหกรรมสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง

เมื่อพิจารณาอุตสาหกรรมสนับสนุนและเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋องของไทย พบว่า อุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋องเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับหน่วยธุรกิจต่างๆ เป็นจำนวนมาก ได้แก่ เกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด พ่อค้าคนกลาง โรงงานแปรรูป ผู้ประกอบการธุรกิจในการส่งออก และการนำเข้า ตลอดจนสถาบันการศึกษา และสมาคมทางด้านอาหารต่างๆ

นอกจากอุตสาหกรรมที่สนับสนุนและเกี่ยวเนื่องที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว จำนวนท่าเรือและจำนวนเรือขนส่งสินค้า ยังเป็นปัจจัยที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ในด้านของอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องได้ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยที่แสดงถึงประสิทธิภาพในการ

รองรับอุตสาหกรรมสับประรดกระป๋องที่ส่งไปยังต่างประเทศได้ โดยสามารถนำมาใช้ในการพิจารณาเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งที่ทำการศึกษาดังนี้

จำนวนท่าเรือ

ประเทศไทย มีจำนวนท่าเรือทั้งหมดจำนวน 4 แห่ง คือ ท่าเรือกรุงเทพ แหลมฉบัง ประจวบ และศรีราชา

ประเทศอินโดนีเซีย มีจำนวนท่าเรือทั้งหมดจำนวน 10 แห่ง คือ Banjarmasin, Belawan, Ciwandan, Kotabaru, Krueg Geukueh, Palembang, Panjang, Sungai Pakning, Tanjung Perak และ Tanjung Priok

ประเทศฟิลิปปินส์ มีจำนวนท่าเรือทั้งหมดจำนวน 6 แห่ง คือ Cagayan de Oro, Cebu, Davao, Liman, Manila และ Nasipit Harbor

ประเทศจีน มีจำนวนท่าเรือทั้งหมดจำนวน 8 แห่ง คือ Dalian, Guangzhou, Ningbo, Qingdao, Qinhuangdao, Shanghai, Shenzhen และ Tianjin

ประเทศมาเลเซีย มีจำนวนท่าเรือทั้งหมดจำนวน 7 แห่ง คือ Bintulu, Johor Bahru, Kuantan, Labuan, George Town (Penang), Port Kelang และ Tanjung Pelepas

จากข้อมูลถ้าหากทำการพิจารณาจำนวนท่าเรือในปี พ.ศ. 2552 จะพบว่า ประเทศอินโดนีเซีย อยู่ในสถานะที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันมากที่สุด เนื่องจากมีจำนวนท่าเรือมากที่สุด ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความคล่องตัวมากที่สุดในการขนส่งสินค้า สำหรับประเทศที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันรองลงมาได้แก่ ประเทศจีน และ ประเทศมาเลเซีย ตามลำดับ

จำนวนเรือขนส่งสินค้า

สำหรับจำนวนเรือขนส่งสินค้าสามารถพิจารณาได้จากข้อมูลข้างล่างนี้

ตารางที่ 5.15 จำนวนเรือขนส่งสินค้า ของประเทศไทย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย จีน และ ประเทศมาเลเซีย ปี พ.ศ. 2552

ประเทศ	จำนวนเรือขนส่งสินค้า (ลำ)
จีน	1,826
อินโดนีเซีย	971
มาเลเซีย	306
ฟิลิปปินส์	391
ไทย	398

ที่มา : The World Factbook 2009

จากตารางที่ 5.15 พบว่า ในปี พ.ศ. 2552 ประเทศจีนอยู่ในฐานะที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันมากที่สุด เนื่องจากมีจำนวนเรือขนส่งสินค้ามากที่สุด นั่นคือ มีจำนวนเรือขนส่งสินค้าถึง 1,826 ลำ สำหรับประเทศอินโดนีเซีย และประเทศไทยจะเป็นประเทศที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันรองลงมา ซึ่งมีจำนวนเรือขนส่งสินค้าเท่ากับ 971 และ 398 ลำ ตามลำดับ

4. กลยุทธ์โครงสร้างและสภาพการแข่งขันของผู้ผลิต

สภาพการแข่งขันในประเทศถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนในการกำหนดความได้เปรียบเชิงแข่งขันของประเทศ นั่นคือ ถ้าประเทศใดมีการแข่งขันกันมากก็จะส่งผลให้เกิดการพัฒนา อาทิ การพัฒนาในด้านคุณภาพ เทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนการผลิตในปริมาณมากๆ เพื่อลดต้นทุนในการผลิต

สำหรับการวิเคราะห์กลยุทธ์โครงสร้าง และสภาพการแข่งขัน สามารถที่จะใช้จำนวนผู้ประกอบการมาทำการวิเคราะห์ นั่นคือ เมื่อทำการวิเคราะห์จำนวนผู้ประกอบการสับปะรดกระป๋องของประเทศต่างๆ สามารถพิจารณาได้จากข้อมูลข้างล่างนี้

ตารางที่ 5.16 จำนวนผู้ประกอบการสับปะรดกระป๋อง จำแนกตามกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ปี พ.ศ. 2554

ประเทศ	จำนวนผู้ประกอบการ
จีน	124 ¹
อินโดนีเซีย	18 ²
มาเลเซีย	42 ³
ฟิลิปปินส์	32 ⁴
ไทย	213 ⁵

ที่มา : ¹ [http://www.alibaba.com/trade/search?SearchText=canned+ pineapple&country=CN&Cat Id=2&IndexArea=compay_en&Fsb=y](http://www.alibaba.com/trade/search?SearchText=canned+pineapple&country=CN&CatId=2&IndexArea=compay_en&Fsb=y)

² [http://www.alibaba.com/trade/search?SearchText=canned+ pineapple&country=ID&Cat Id=2&IndexArea=compay_en&Fsb=y](http://www.alibaba.com/trade/search?SearchText=canned+pineapple&country=ID&CatId=2&IndexArea=compay_en&Fsb=y)

³ [http://www.alibaba.com/trade/search?SearchText=canned+ pineapple&country=MY&Cat Id=2&IndexArea=compay_en&Fsb=y](http://www.alibaba.com/trade/search?SearchText=canned+pineapple&country=MY&CatId=2&IndexArea=compay_en&Fsb=y)

⁴ [http://www.alibaba.com/trade/search?SearchText=canned+ pineapple&country=PH&Cat Id=2&IndexArea=compay_en&Fsb=y](http://www.alibaba.com/trade/search?SearchText=canned+pineapple&country=PH&CatId=2&IndexArea=compay_en&Fsb=y)

⁵ http://www.alibaba.com/corporations/conned_pineapple/TH_ _2

จากตารางที่ 5.16 เมื่อทำการพิจารณาจำนวนผู้ประกอบการสับปะรดกระป๋อง จำแนกตามกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ณ กุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. 2554 พบว่า ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันมากที่สุด เนื่องจากมีจำนวนผู้ประกอบการมากที่สุด ส่วนประเทศที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันรองลงมาได้แก่ ประเทศจีน และประเทศมาเลเซีย รองลงมา ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ข้างต้น แม้ว่าประเทศไทยจะมีจำนวนผู้ประกอบการมาก ส่งผลให้เกิดสภาพการแข่งขันภายในประเทศค่อนข้างมาก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋องของไทยที่เพิ่มขึ้นก็ตาม แต่ปัญหาในด้านการผลิต และด้านการค้าของไทยก็ยังคงมีอยู่ โดยในด้านการผลิตพบว่า ต้นทุนการผลิตยังค่อนข้างสูง อาทิ ต้นทุนทางด้านของกระป๋อง ต้นทุนของปุ๋ย เป็นต้น ในด้านการการค้า พบว่า การค้าส่วนใหญ่ยังเป็นลักษณะของการขายฝาก ทั้งนี้เนื่องจากสินค้ามีลักษณะที่เน่าเสียง่าย ฉะนั้นจึงส่งผลให้เกิดปัญหาในด้านของการชำระเงิน โดยผู้ขายอาจจะได้รับเงินไม่ครบถ้วน (สำนักบริหารการค้าสินค้าทั่วไป กลุ่มสินค้าเกษตร ตุลาคม 2551 สถิติ ม.ค. - ส.ค. 2551)

สำหรับแนวทางยุทธศาสตร์และมาตรการที่จะนำมาใช้ในการดำเนินการเพื่อควบคุมคุณภาพสินค้าตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำนั้น ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีการนำยุทธศาสตร์ที่สำคัญๆ มาใช้หลายยุทธศาสตร์ ดังนี้ (ยุทธศาสตร์สับปะรด ปี 2553 – 2557)

1. ยุทธศาสตร์ด้านการผลิต ได้มีการส่งเสริมการปลูกสับปะรดในพื้นที่ที่เหมาะสม ทำการพัฒนารู้ความสามารถเรื่องสับปะรดแก่เกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด มีการป้องกันการแพร่กระจายของโรคและแมลงเกี่ยวกับสับปะรด เพิ่มประสิทธิภาพการให้น้ำสับปะรด พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง สร้างและพัฒนาเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มหรือสถาบันเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด ทำการวิจัยและพัฒนาการผลิตสับปะรด

2. ยุทธศาสตร์ด้านการแปรรูป ได้มีการพัฒนาโรงงานแปรรูปสับปะรดให้เข้มแข็ง วิจัยและพัฒนาการแปรรูปสับปะรด

3. ยุทธศาสตร์ด้านตลาด ได้มีการเพิ่มปริมาณและมูลค่าการบริโภคสับปะรดสดในประเทศ เพิ่มปริมาณและมูลค่าการบริโภคผลิตภัณฑ์สับปะรดในประเทศ เพิ่มปริมาณและมูลค่าการส่งออกสับปะรดสดและผลิตภัณฑ์ วิจัยตลาดสับปะรดและผลิตภัณฑ์

4. ยุทธศาสตร์ด้านบริหารจัดการ ได้มีการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเรื่องสับปะรดทั้งระบบ มีการพัฒนาเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร มีการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างสถาบันเกษตรกรกับโรงงานแปรรูปสับปะรด

5. รัฐบาล

รัฐบาลจัดเป็นปัจจัยที่มีบทบาทในการกำหนดความได้เปรียบในการแข่งขันในอุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋อง ทั้งนี้ เนื่องจากมาตรการต่างๆ สามารถส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันได้ สำหรับประเทศไทยมีนโยบาย และมาตรการที่สำคัญๆ ดังนี้

1) มีการจัดทำเอกสารเกษตรที่ดีที่เหมาะสมสำหรับสับปะรด กรมวิชาการเกษตร ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาล ซึ่งมีหน้าที่โดยตรง ที่ทำการวิจัยและพัฒนาเพื่อการผลิตพืชที่มีคุณภาพ ไม่มีปัญหาด้านสุขอนามัย และสุขอนามัยพืช เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ซึ่งกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนจะต้องมีการปฏิบัติอย่างถูกต้อง มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่ และเกษตรกรจะต้องนำไปปฏิบัติได้

2) มาตรการการส่งออกและนำเข้าสับปะรดกระป๋อง

ในด้านของมาตรการการส่งออกได้มีมาตรการทางด้านต่างๆ ไว้ดังนี้ (สำนักบริหารการค้าสินค้าทั่วไป กลุ่มสินค้าเกษตร ตุลาคม 2551 (สถิติ ม.ค. – ส.ค. 2551)

2.1 มาตรการทางการค้า ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการส่งออกสับปะรดกระป๋องออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. 2550 ได้กำหนดเกณฑ์การส่งออกสับปะรดกระป๋องดังนี้

(1) ส่งออกโดยผู้ผลิต

จะต้องเป็นผู้ผลิตที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋องตามมาตรฐานบังคับ มอก. จากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) และมิใช่อยู่ในบัญชีรายชื่อผู้ผลิตที่ สมอ. แจ้งไว้กับกรมศุลกากร

กรณีผลิตแตกต่างไปจากมาตรฐานบังคับ มอก. ต้องมีใบรับแจ้งการทำสับปะรดกระป๋องเพื่อการส่งออกจาก สมอ. ไปแสดงต่อกรมศุลกากรในแต่ละครั้งที่มีการส่งออก

(2) ส่งออกไทย ผู้ประกอบอื่น ซึ่งมีไม่ใช่ผู้ผลิตตามข้อ (1)

ต้องมีหนังสือรับรอง หรือหลักฐานอื่นใด ซึ่งระบุว่าเป็นสินค้าที่ผลิตโดยผู้ผลิต (1) แล้วแต่กรณี ไปแสดงต่อกรมศุลกากรในแต่ละครั้งที่ทำการส่งออก

2.2 มาตรการด้านภาษี อัตราอากรขาออกร้อยละ 0

2.3 การนำเข้า นำเข้าโดยเสรี

3) ในด้านการร่วมมือกันนั้น กรมส่งเสริมการเกษตรได้ร่วมกับ บริษัท สยามอุตสาหกรรมเกษตรอาหาร จำกัด (มหาชน) และกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด จังหวัดระยอง จัดทำโครงการรับซื้อสับปะรดราคาเดียวตลอดปี ซึ่งโครงการดังกล่าวจะเป็นโครงการนำร่องที่จังหวัดระยองในพื้นที่ 3,000 ไร่ จำนวน 250 ครอบครัว ที่เป็นสมาชิกส่งเสริมการทำไร่สับปะรดของบริษัท ในราคา 5.10 บาทต่อ กก. โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 – 31 ธันวาคม 2555 รวมระยะเวลา 2 ปี (ไทยโพสต์, วันจันทร์ที่ 27 ธันวาคม 2553)

6. เหตุสุควิสัย

เหตุสุควิสัย จะเป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความได้เปรียบเชิงแข่งขัน ซึ่งผู้ผลิตในอุตสาหกรรมไม่สามารถทำการควบคุมได้ โดยเหตุสุควิสัยที่นำมาศึกษาในงานวิจัยนี้ ได้แก่ มาตรการทางด้านภาษี และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีของประเทศคู่ค้าของประเทศไทย โดยพิจารณาแต่ละประเทศคู่ค้าดังนี้

1. ประเทศสหรัฐอเมริกา มีมาตรการกีดกันทางการค้าทั้งทางด้านภาษีและไม่ใช่ภาษีที่สำคัญ ดังนี้คือ

1.1 พันธกรณีภายหลังการเจรจาออร์กุวัย หรือการลดอัตราภาษีตามข้อตกลงของแอกต์ ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกาต้องลดภาษีศุลกากร ของสับปะรดกระป๋องลงจาก 0.55 เซ็นต์ต่อกิโลกรัม เป็น 0.35 เซ็นต์ต่อกิโลกรัม โดยใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 (วราภรณ์, 2545) สำหรับในปัจจุบันในปี พ.ศ. 2554 ก็ยังคงเป็นอัตรา 0.35 เซ็นต์ต่อกิโลกรัม (<http://hts.usitc.gov>)

1.2 มาตรการด้านสุขอนามัย สหรัฐอเมริกามีข้อปฏิบัติที่ประเทศผู้ส่งออก ซึ่งผลิตสับปะรดกระป๋องต้องทำการปฏิบัติในเรื่อง HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) ซึ่งเป็นระบบการจัดการเพื่อความปลอดภัยของอาหาร

1.3 การต่อต้านการทุ่มตลาด ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการใช้มาตรการการต่อต้านการทุ่มตลาดมาตั้งแต่ พ.ศ. 2538 (วราภรณ์, 2545) แต่อย่างไรก็ดี ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ประกาศยุติการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดกับสินค้าสับปะรดกระป๋องของไทย โดยมีผลบังคับใช้ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2550 ทั้งนี้การยกเลิกดังกล่าวได้ส่งผลดีอย่างมากในการแข่งขันการส่งออกสับปะรดกระป๋องของไทยในตลาดสหรัฐอเมริกา โดยในปี พ.ศ. 2550 ประเทศไทยสามารถส่งออกสับปะรดกระป๋องไปสหรัฐอเมริกา ได้เป็นมูลค่าประมาณ 3,555 ล้านบาท ครองส่วนแบ่งตลาดในอันดับ 1 กว่าร้อยละ 36 ของมูลค่าการนำเข้าสับปะรดกระป๋องโดยรวมของประเทศสหรัฐอเมริกา (Thai PR.net__ศุกร์ที่ 2 พฤษภาคม 2551)

2. ประเทศญี่ปุ่น มีมาตรการกีดกันทางการค้า ทั้งทางด้านภาษีและไม่ใช่ภาษี ที่สำคัญดังนี้ คือ (สำนักงานบริหารการค้าสินค้าทั่วไปกลุ่มสินค้าเกษตร ตุลาคม 2551 สถิติ ม.ค. – ส.ค. 2551)

2.1 มาตรการที่ไม่ใช่ด้านภาษีของประเทศญี่ปุ่นในด้านของสับปะรดกระป๋องที่ส่งไปประเทศญี่ปุ่นนั้นจะต้องเป็นสินค้าสับปะรดกระป๋องที่มีลักษณะที่มีคุณภาพตาม Food Sanitation Law และ Product Liability Law และใช้ระบบ HACCP และในกรณีของผลไม้ที่แช่น้ำตาล, sub-sulfuric acid, acetic acid และแอลกอฮอล์ ไม่จำเป็นต้องผ่านการตรวจสอบโรคพืช

และสำหรับผู้นำเข้าผลไม้กระป๋องเป็นครั้งแรกต้องยื่นรายละเอียดของส่วนประกอบและขั้นตอนการผลิตต่อ MHLW ไม่เกิน 1.6 มิลลิเมตร หรือสินค้าอยู่ในถุงที่ทำด้วย Polythene

2.2 มาตรการทางภาษีของประเศญี่ปุ่น ประเทศไทยและประเศญี่ปุ่นได้เริ่มบังคับใช้ความตกลง JTEPA ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2550 โดยในปี พ.ศ. 2551 อัตราภาษีภายใต้ FTA ของสินค้าสับประรดพิกัด 200820 (สับประรดกระป๋อง) มีอัตราภาษีที่ 25.5 – 46.8% โดยในปี พ.ศ. 2556 จะมีการนำมาเจรจากันใหม่

2. ประเทศแคนาดา

สำหรับประเทศแคนาดา พบว่า ไม่เสียภาษีศุลกากรนำเข้า (MFN Tariff) แต่อย่างใด (<http://www.cbsa-asfc.gc.ca>) แต่ในด้านของมาตรการสุขอนามัยหลักๆ ก็มีการใช้ข้อปฏิบัติ HACCP เช่นเดียวกันกับทุกๆ ประเทศ

3. สหภาพยุโรป (สหราชอาณาจักร สเปน เยอรมัน เนเธอร์แลนด์) มีมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีและภาษีที่สำคัญดังนี้คือ

4.1 มาตรการสุขอนามัย พบว่า มีการใช้ข้อปฏิบัติ HACCP เช่นเดียวกับหลายๆ ประเทศที่จะต้องมีการดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของอาหาร

4.2 มาตรการทางด้านของภาษีในตลาดสหภาพยุโรป ได้มีการใช้ระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไปแบบใหม่ (Generalized System of Preferences : GSP)

ระบบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (GSP) เป็นระบบสิทธิพิเศษภาษีศุลกากรที่ประเทศพัฒนาแล้วให้กับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดสินค้าที่มาจากประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งอาจจะเป็นการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีนำเข้าให้กับสินค้าที่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้จากการส่งออก สำหรับอัตราภาษีนำเข้าสับประรดกระป๋องในช่วงปี พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553 จะเป็นดังตารางที่ 5.17 นั่นคือ เมื่อทำการพิจารณาจากข้อมูลอัตราภาษี พบว่า การให้สิทธิทางภาษี (GSP) ของสหภาพยุโรปเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย และประเทศผู้ส่งออกที่ได้รับสิทธิค่อนข้างมาก จากสภาพการณ์ดังกล่าวเป็นผลให้ประเทศไทยสามารถส่งออกสับประรดกระป๋องไปสหภาพยุโรปได้ค่อนข้างมาก

5.4 การศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของอุตสาหกรรมสับประรดกระป๋องของไทย โดยการสัมภาษณ์ผู้ส่งออกของไทย และเอกสารทางวิชาการ

การศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) สำหรับการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทผู้ผลิตสับประรดกระป๋องส่งออก 5 บริษัท คือ บริษัท

อุตสาหกรรมสับประรดกระป๋องไทย จำกัด บริษัท กุญบุรีผลไม้กระป๋อง จำกัด บริษัท ไวต้าฟู้ด แพลทอรี่ (1989) จำกัด บริษัท ปรามบุรีสับประรดกระป๋อง จำกัด และบริษัท เถลิงอุตสาหกรรม สับประรดกระป๋อง จำกัด ตลอดจนข้อมูลเพิ่มเติมจากเอกสารต่างๆ ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์ SWOT (Strengths Weaknesses Opportunities and Threats) โดยการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายใน คือ จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) และการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายนอก คือ โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

1. คุณภาพของผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับของลูกค้าต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดสหรัฐอเมริกาและตลาดญี่ปุ่น ต้องการสินค้าที่อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก
2. แรงงานมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เนื่องจากบริษัทผู้ผลิตสับประรดกระป๋องโดยรวมแล้วจะมีการวางแผนคุณภาพพนักงาน การอบรมพัฒนาคุณภาพแรงงานอย่างสม่ำเสมอ
3. มีการปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิต เช่น การปรับภาชนะบรรจุในรูปแบบของการบรรจุฟอยล์ และมีการฆ่าเชื้อโรคโดยเฉพาะ
4. มีการวางแผนด้านการผลิต และควบคุมวัตถุดิบให้ได้ผลผลิตตามเป้าหมายที่ต้องการ
5. มีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ โดยมีการพัฒนารูปแบบเพื่อเพิ่มมูลค่า เช่น การบรรจุหีบห่อด้วยพลาสติกหลายๆ แบบ และมีการแปรรูปที่หลากหลาย เช่น อบแห้ง แช่แข็ง เป็นต้น
6. ต้นทุนการผลิตด้านค่าขนส่งจากโรงงานไปท่าเรือไม่แพงเท่าใดนัก เมื่อเทียบกับต้นทุนทั้งหมด

ตารางที่ 5.17 อัตราภาษีนำเข้าสับประรดกระป๋องในตลาดสหภาพยุโรป ปี พ.ศ. 2552 - 2553

รหัสสินค้า	พ.ศ. 2552		พ.ศ. 2553	
	อัตราภาษีนำเข้าปกติ (Third Country Duty)	GSP	อัตราภาษีนำเข้าปกติ (Third Country Duty)	GSP
20082011 ¹	25.6% + 2.5 EUR/100 kg	22.1% + 2.5 EUR/100 kg	25.6% + 2.5 EUR/100 kg	22.1% + 2.5 EUR/100 kg
20082019 ²	25.6%	0%	25.6%	0%
20082031 ³	25.6% + 2.5 EUR/100 kg	22.1% + 2.5 EUR/100 kg	25.6% + 2.5 EUR/100 kg	22.1% + 2.5 EUR/100 kg
20082039 ⁴	25.6%	0%	25.6%	0%
20082051 ⁵	19.2%	15.7%	19.2%	15.7%
20082059 ⁶	17.6%	14.1%	17.6%	14.1%
20082071 ⁷	20.8%	17.3%	20.8%	17.3%
20082079 ⁸	19.2%	15.7%	19.2%	15.7%

ที่มา : http://exporthelp_europa.eu

หมายเหตุ : ¹ Containing add spirit In immediate packing of a net content exceeding 1 kg with sugar 17 % by weight

- ² Containing add spirit In immediate packing of a net content exceeding 1 kg other
- ³ Containing add spirit In immediate packing of a net content not exceeding 1 kg with a sugar content exceeding 19% by weight
- ⁴ Containing add spirit In immediate packing of a net content not exceeding 1 kg other
- ⁵ Not containing add spirit containing added sugar, in immediate packings of a net content exceeding 1 kg with a sugar content exceeding 17% by weight
- ⁶ Not containing add spirit containing added sugar, in immediate packings of a net content exceeding 1 kg other
- ⁷ Containing add sugar, in immediate packings of a net content not exceeding 1 kg with a sugar content exceeding 19% by weight
- ⁸ Containing add sugar, in immediate packings of a net content not exceeding 1 kg other

จุดอ่อน (Weakness)

1. แรงงานก็ยังมีสภาพขาดแคลน ทางบริษัทจึงต้องเปิดรับแรงงานบ่อยๆ
2. บริษัทผู้ผลิตสับปะรดกระป๋องบางราย ต้องแบกรับภาระทางการเงินอยู่พอสมควร เช่น ภาระค่าใช้จ่ายประจำวัน ภาระหนี้สินจากการกู้ยืมเงินมาลงทุนขยายกิจการ เป็นต้น
3. ในด้านของการขายสินค้าผู้ผลิตสับปะรดกระป๋องส่วนใหญ่ยังคงต้องพึ่งพาพ่อค้าคนกลางค่อนข้างมาก ในด้านต้นทุนการผลิตค่อนข้างมีราคาสูงได้แก่ ค่ากระป๋องและค่าน้ำตาลทราย

โอกาส (Opportunities)

1. มีการขยายไปยังตลาดใหม่ที่ค่อนข้างจะมีแนวโน้มการส่งออกได้ดี เช่น ทวีปอเมริกาเหนือ และตะวันออกกลาง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากข้อมูลเพิ่มเติม พบว่า เมืองคูไบ ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) มีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย ภูมิอากาศมีลักษณะกึ่งเขตร้อนและแห้งแล้ง นอกจากนี้เมืองคูไบยังเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของตะวันออกกลาง จึงทำให้มีความต้องการอาหารมาก นั่นคือ ตลาดดังกล่าวจึงเป็นตลาดที่ค่อนข้างจะสดใส ทั้งนี้พบว่า ในปี พ.ศ.2550 UAE มีการนำเข้าผลไม้กระป๋องและไม่บรรจุกระป๋องจากไทยคิดเป็นมูลค่า 282 ล้านบาท โดยเป็นการนำเข้าสับปะรดบรรจุและไม่บรรจุกระป๋อง ร้อยละ 89 นำเข้าในรูปแบบน้ำผลไม้ชนิดต่าง ๆ เช่น น้ำสับปะรด น้ำองุ่น น้ำแอปเปิ้ล และน้ำผลไม้ผสมคิดเป็นมูลค่า 66 ล้านบาท

(http://www.oae.go.th/ewtadmin/ewt/oae_baer/ewt_news.php?nid=393&filename=index)

2. ประเทศผู้ส่งออกโดยรวมยังคงรักษาลูกค้าในกลุ่มของตลาดยุโรป และตลาดสหรัฐอเมริกาได้เป็นอย่างดี

3. สหรัฐอเมริกายกเลิกมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดสับประดกระป๋องของไทย ส่งผลให้ประเทศไทยสามารถส่งออกได้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้สามารถพิจารณาเพิ่มเติมได้จากสถิติการส่งออกสับประดกระป๋องของไทยในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งในปีดังกล่าว สหรัฐอเมริกาได้ประกาศยกเลิกการตอบโต้การทุ่มตลาด ส่งผลให้ไทยสามารถส่งออกไปในตลาดสหรัฐอเมริกาได้เพิ่มมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2550 สามารถส่งออกสับประดกระป๋องได้เป็นมูลค่าถึง 114,973,743 ดอลลาร์ ในขณะที่ปี พ.ศ. 2549 มีมูลค่าส่งออกเท่ากับ 98,408,979 ดอลลาร์ นั่นคือ คิดเป็นอัตราการเติบโตของมูลค่าการส่งออกสับประดกระป๋องของไทยในปี พ.ศ. 2550 ในตลาดสหรัฐอเมริกาซึ่งมีอัตราสูงถึง 16.83% (The World trade Atlas)

4. การเปิดเขตเสรีทางการค้า โดยการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับญี่ปุ่น (JTEPA) ส่งผลให้สามารถขยายตลาดผลไม้กระป๋อง ตลอดจนน้ำผลไม้และผลไม้แปรรูปไปยังญี่ปุ่นได้มากขึ้น

(<http://www.positioningmag.com/prnews/prnews.aspx?id=74306#ixzz19Z7epeqy>)

5. เมื่อพิจารณาข้อมูลเพิ่มเติมจากเอกสารพบว่า ประเทศไทยยังมีศักยภาพในการส่งออกโดยเกษตรกรและโรงงานแปรรูปควรวางแผนการผลิตร่วมกัน และทำสัญญาซื้อขายแบบมีข้อตกลง (Contract Farming) โดยทางสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เป็นผู้หามาตรการพัฒนาจัดการด้านโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกสับประดกระป๋องเพิ่มขึ้น ตลอดจนสนับสนุนให้เกษตรกรทำการผลิตตามหลักเกษตรที่ดีที่เหมาะสม เพื่อให้ได้สับประดที่มีคุณภาพ (http://www.acfs.go.th/news_detail.php?ntype=09&id=4182)

อุปสรรค (Threats)

1. ราคาปัจจัยการผลิตมีราคาแพง ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูง ทั้งนี้ เนื่องจากต้นทุนด้านกระป๋องมีราคาแพง สืบเนื่องมาจากแผ่นเหล็กมีราคาสูง นอกจากนี้ ต้นทุนน้ำตาลทรายขาว ยังมีราคาที่ค่อนข้างสูง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเอกสารเพิ่มเติมพบว่า ในด้านของน้ำตาลทราย นับตั้งแต่ช่วงต้นปี 2553 มีปัญหาน้ำตาลทรายเกิดขึ้น โดยปัจจัยหลักมาจากราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งสูงกว่าระดับราคาในประเทศ ส่งผลให้น้ำตาลทรายบางส่วนซึ่งได้กำหนดไว้ให้ใช้ในประเทศถูกส่งออกไปยังต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากได้ราคาที่สูงกว่า นอกจากนี้ภาคอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าส่งออกบางส่วน ได้หันมาใช้น้ำตาลทรายในประเทศที่มีราคาต่ำกว่า แทนการใช้น้ำตาลทรายจากโควตาส่งออกที่มีราคาสูงกว่า จึงทำให้เกิดการแย่งกันใช้น้ำตาลทรายในประเทศค่อนข้างมาก (<http://www.positioningmag.com/prnews/prnews.aspx?id=85628>)

2. ในด้านของรัฐบาล ระบบการเกษตรยังไม่ชัดเจนในเรื่องของการจดทะเบียน ทั้งนี้เมื่อมีปัญหา เกษตรต้องช่วยเหลือตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากสับประดปลูกได้ยาก และมีการลงทุนสูง

3. ได้รับผลกระทบจากมาตรการทางด้านภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี อันได้แก่ มาตรการสุขอนามัยต่างๆ เช่น มาตรฐาน HACCP และมาตรฐาน GMP เป็นต้น

4. อัตราแลกเปลี่ยนที่แข็งค่ามากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาต่อผู้ส่งออก เนื่องจากเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนแข็งค่าขึ้นจะทำให้ผู้ส่งออกทำการส่งออกได้ไม่มากเท่าที่ควร ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากข้อมูลเพิ่มเติมจะได้ว่า เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนแข็งค่าขึ้น ผู้ส่งออกอาจจะต้องปรับลดต้นทุน เพื่อที่จะแข่งขันกับผู้ส่งออกประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะอินโดนีเซีย และ ฟิลิปปินส์ ซึ่งมีอัตราแลกเปลี่ยนที่แข็งค่าน้อยกว่าของไทย ทั้งนี้อาจจะทำได้โดยการปรับลดราคารับซื้อสับปะรดสดจากเกษตรกร (สำนักข่าวไทย, 2553) (<http://news.impaqmsn.com/articles.aspx?id=368226&ch=ec1>)